

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314200959
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6314200959.1

Uznesenie

Okresný súd Brezno v právnej veci navrhovateľky O. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, O., štátna občianka SR, právne zastúpená AK JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29 IČO: 47234466 proti odporcovi Pohotovosť s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

N a r i a d' u j e toto predbežné opatrenie:

„I. Odporca je p o v i n n ý zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi navrhovateľkou odporcom dňa 15.04.2011.

II. Spoločnosti Harmanec - Kuvert, spol. s r.o. so sídlom Brezno, Padličkovo 3, IČO: 36618675 z a k a z u j e vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 15.04.2011.

III. Navrhovateľke u k l a d á, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podala na súde návrh na začatia konania vo veci samej.“

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 10.02.2014 sa navrhovateľka domáha, aby súd nariadil predbežné opatrenia, ktorým uloží odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 15.04.2011. Ďalej sa domáha, aby súd nariadil spoločnosti Harmanec - Kuvert, spol. s r.o. so sídlom Brezno, Padličkovo 3, IČO: 366186875 zákaz vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 15.04.2011. V návrhu tiež uviedla, že vo veci samej sa bude domáhať určovacou žalobou určenia, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky

vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 15.04.2011.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnila v podstate tým, že odporca, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, uzavrel s ňou ako spotrebiteľkou dňa 15.04.2011 zmluvu o úvere č. 600400642, na základe ktorej jej bola zo strany odporcu poskytnutá suma vo výške 400,- Eur. Na základe predmetnej úverovej zmluvy sa zaviazala v 12 mesačných splátkach vo výške 66,- Eur vrátiť odporcovi istinu poskytnutého úveru spolu s poplatkom za poskytnutý úver v súhrnnej výške 792,- Eur.

Predmetná úverová zmluva podľa jej vyjadrenia neobsahuje väčšie množstvo podstatných náležitostí, absencia ktorých je ustanovením § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Z dôvodu absencie podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve mal odporca právo iba na vrátenie ním poskytnutej istiny vo výške 400,- Eur, teda bez úrokov a poplatkov. Napriek tejto skutočnosti na účet odporcu poukázala podstatne vyššiu sumu, a to minimálne vo výške 792,- Eur. V tejto súvislosti svoje vyjadrenie podložila ustanovením § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Poukázala aj na ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyššie uvedeného zákona. Dôvodila, že na uvedené skutočnosti je tiež potrebné aplikovať všeobecné ustanovenie Obč. zákonníka, konkrétne § 39, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Obč. zákonníka.

Ďalej uviedla, že z ustanovení uzavretej úverovej zmluvy vyplýva, že odplata za poskytnutý úver vo výške 400,- Eur činí sumu 392,- Eur, čo predstavuje ročné navýšenie istiny poskytnutého úveru až o 98 %. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške odplaty v miere 98 % ročne z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanovené limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán. V tej súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 28.09.2011, v ktorom tento súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatné. Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 313/2010 - 99 z 09.11.2010. Z neho o. i. vyplýva, že ak si navrhovateľ uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer v trojnásobnej výške ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, a sú z toho dôvodu v rozpore s dobrými mravmi.

V súvislosti so zákonným znením § 53 Obč. zákonníka dôvodila, že jednou z podmienok odporcu pre uzavretie zmluvy o úvere bolo pristúpenie navrhovateľky k dohode o vyplnení zmenky, ktorá jej bola predložená spolu s úverovou zmluvou; jej nepodpísanie by spôsobilo neuzavretie predmetnej úverovej zmluvy. Spolu s touto dohodou o vyplnení zmenky jej bola pri uzatváraní predložená na podpis aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Obidve tieto dohody boli uzavreté na základe a v súvislosti s úverovým vzťahom; boli vopred predformulované, odporcom vzorovo vypracované a predložené. Na ich podpísanie bolo viazané poskytnutie finančných prostriedkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy. Popri úverovej zmluve teda odporca vo svoj prospech zabezpečil záväzok krajne nevýhodným spôsobom, a to dohodou o vyplnení zmenky, na základe ktorej bol odporca sám oprávnený vyplniť v zmenke výšku dlžnej sumy a dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá umožňuje odporcovi postihnúť majetok navrhovateľky na základe zmluvy o úvere (neplatnej v časti odplaty), a to bez akejkoľvek kontroly platnosti a prijateľnosti zmluvných dojednaní. V zmysle uzavretých dohôd bol odporca oprávnený sám v zmenke vyplniť výšku dlžnej sumy, čo aj urobil, a túto v súlade s dohodou o zrážkach zo mzdy predložil platiteľovi mzdy navrhovateľky - spoločnosti Harmanec - Kuvert, spol. s r.o. za účelom vykonávania zrážok.

Navrhovateľka ďalej dôvodila, že samotné zabezpečenie jej záväzku ako dlžníka vopred podpísanou dohodou o vyplnení zmenky a dohodou o zrážkach zo mzdy bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie, predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Týmto na základe neobmedzenej vôle môže vymáhať od navrhovateľky dlh, ktorý neexistuje a bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia navrhovateľku do pozície, kedy ona stráca právo disponovať so svojim príjmom ako s vlastným majetkom, a to bez právneho základu. Uviedla, že dohoda o vyplnení zmenky je absolútne neplatná, pretože jej účelom nie je len záväzok oprávneného zabezpečiť, ale dáva odporcovi široké možnosti pohľadávku vymôcť. Nakoľko účelom zmenky vyplnenej odporcom je zabezpečenie jeho nárokov vyplývajúcich z úverovej zmluvy, spravuje sa tento zabezpečovací inštitút rovnakými zákonnými ustanoveniami, ktoré sa aplikujú na právny vzťah medzi odporcom a navrhovateľkou založený zmluvou o úvere. Poukázala na to, že neprijateľnosť takejto dohody o vyplnení zmenky už bola potvrdená aj viacerými rozhodnutiami súdov SR, spomedzi ktorých poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoE 69/2011 z 31.05.2011. Dohodu o vyplnení zmenky je preto potrebné

považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože bola vopred predformulovaná a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť jej podstatu; tým spôsobom bola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy na škodu spotrebiteľa, pretože dodávateľ si zabezpečil svoju pohľadávku vzniknutú na základe zmluvy o úvere na úkor práv spotrebiteľa, čo v obdobnom prípade potvrdil aj Okresný súd Bratislava V vo svojom rozhodnutí sp. zn. 37Er 7273/2010 z 01.03.2011.

Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že odporca reálne plní realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza pre právneho dôvodu k zásahu do jej majetkovej sféry. Dôvodila, že súdne konanie o určenie neexistencie práva odporcu vyplývajúceho z dohody o vyplnení zmeny a z dohody o zrážkach zo mzdy bude trvať niekoľko mesiacov (možno rokov), počas ktorých bude zamestnávateľ musieť, rešpektujúc uzavretú dohodu a ust. § 551 ods. 2 Obč. zákonníka, vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky aj v nasledujúcich mesiacoch. Odporca sa tak môže každým mesiacom na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohacovať.

Dôvodom, pre ktorý navrhovateľka trvá na nariadení predbežného opatrenia je aj skutočnosť, že zamestnávateľ nie je povinný skúmať a ani neskúma platnosť, resp. neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a už vôbec nie zmluvu, na základe ktorej došlo k zabezpečeniu predmetného záväzku navrhovateľky. Preto bez písomného súdneho príkazu pravidelné mesačné zrážky zo mzdy ani nezastaví.

Poukázala aj na to, že k zrážkam z jej mzdy dochádza pravidelne každý mesiac, no aj napriek tomu je splatenie veriteľom dopísanej dlžnej sumy v nedohľadne. Iný inštitút ako predbežné opatrenie preto v danom prípade navrhovateľke právne nepomôže.

Ďalej navrhovateľka v návrhu uviedla, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný. Pre rozhodnutie predmetnej veci je zásadný tak výklad Ústavného súdu, ako aj Súdneho dvora EÚ. Súčasťou návrhu preto bude aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR a predloženie veci Ústavnému súdu alebo Súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii.

Navrhovateľka ďalej poukázala aj na znenie § 551 Obč. zákonníka a v tej súvislosti dôvodila, že ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom navrhovateľky je tak koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku navrhovateľky nepotrebuje ani súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva tak poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto právny inštitút sa dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a s čl. 7 Ústavy SR. V tej súvislosti poukázala na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktorý vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany.

Ďalej poukázala na to, že vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13/EHS zabezpečuje, musí byť jej čl. 6 považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu a inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky neodkáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok, alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má

poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku. Navrhovateľka v tej súvislosti poukázala aj na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdnyimi zrážkami zo mzdy. Dôvodila, že súladnosť inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ už bola predmetom prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom EÚ vo veci C 30/12 Q./Pohotovosť. Žalobkyňa B. Q. však po intervencii nebankovky Pohotovosť stiahla žalobu späť a pre vnútroštátny súd tým odpadol dôvod prejudiciálneho konania.

Dôvodila, že existuje možnosť judikovať rozpor inštitútu zrážok zo mzdy spotrebiteľa s právom EÚ. Ak je slovenská právna úprava dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore s právom EÚ, bol by dôvod konštatovať rozpor predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom, resp. medzinárodnou zmluvou ako normou vyššej právnej sily. Súd musí uprednostniť právo EÚ. Navrhovateľka v čase uzavretia zmluvy nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku umožňuje postihnúť majetok spotrebiteľa v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Rozpor s právom EÚ osvedčila pripomienkami Európskej komisie v prípade C 30/12 Q./Pohotovosť, podľa ktorých je vnútroštátna právna úprava v rozpore s princípom efektivity a bráni ex offio prieskumu súdu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Ďalej poukázala na ust. § 80 písm. c) O.s.p. a uviedla, že v konaní vo veci samej sa bude domáhať, aby súd určil, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky, pretože jednak ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale hlavne preto, že dlh navrhovateľky je v plnom rozsahu uhradený. Naliehavosť právneho záujmu odôvodnila najmä tým, že napriek skutočnosti, že jej dlh voči odporcovi je splatený odporca požiadal platiteľa mzdy navrhovateľky o začatie výkonu zrážok. Tým môže odporca každý mesiac disponovať značnou časťou príjmu navrhovateľky, čo spôsobuje výrazné obmedzenie navrhovateľky v zabezpečovaní základných potrieb rodiny a spôsobuje jej značné finančné problémy. Dôvodila tiež, že v súlade s ustálenou judikatúrou všeobecných súdov SR, ako aj Súdneho dvora EÚ, je naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv vždy daný. V tej súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 358/2009 - 199 z 26.04.2010, v ktorom odvolací súd v námietke žalovanej o absencii naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu poukázal na ustálenú súdnu prax, keď spotrebiteľ má vždy naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti poisťných podmienok, konkrétne poisťnej zmluvy, pretože v opačnom prípade by došlo u žalobcu k zásahu do nadobudnutých práv.

Navrhovateľka poukázala aj na ust. § 74 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1, ods. 4 a § 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p. Poukázala tiež na rozhodnutie R 47/1974, podľa ktorého je možné platcovi mzdy predbežným opatrením uložiť nevykonávať zrážky zo mzdy.

Záverom uviedla, že si uplatňuje náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená až v konaní vo veci samej.

Navrhovateľka priložila k návrhu listinné doklady, a to zmluvu o úvere zo dňa 15.04.2011, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 15.04.2011 a žiadosť odporcu o úhradu úrokov z omeškania zo dňa 11.09.2013.

Rozhodujúc o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia sa súd oboznámil s návrhom a so skutočnosťami z neho vyplývajúcimi, ako aj s listinnými dokladmi, ktoré navrhovateľka súdu predložila spolu s podaným návrhom a ktoré sú uvedené vyššie.

Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia súd vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 75 ods. 1 a 2 OSP, predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa odseku 8 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e) OSP, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) OSP, predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 76 ods. 2 OSP, predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

Podľa § 76 ods. 3 OSP, súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Podľa § 76 ods. 4 OSP, ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Podľa § 77 ods. 1 OSP, predbežné opatrenie zanikne, ak

- a) navrhovateľ nepodal v súdom určenej lehote návrh na začatie konania;
- b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo;
- c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia o veci;
- d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Účelom predbežného opatrenia je podľa zákona rýchla, i keď len dočasná úprava právnych a faktických pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci prípadne ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy.

Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení pre nariadenie predbežného opatrenia zákon alternatívne vyžaduje splnenie dvoch predpokladov: jedným z nich je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov, druhým je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Charakteristickým znakom predbežného opatrenia je jeho predbežný, teda dočasný charakter. Dočasnosť spočíva v tom, že predbežným opatrením sa upravujú pomery alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, kým súd vydá vo veci samej konečné rozhodnutie.

Predbežné opatrenie teda nepredstavuje konečné rozhodnutie a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím súdu vo veci samej.

Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pred nariadením predbežného opatrenia nie je teda skutkový stav zisťovaný v plnom rozsahu, ale rozhodujúce skutočnosti musia byť aspoň osvedčené. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Predbežným opatrením sa buď upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, kým súd vydá konečné rozhodnutie vo veci. Predbežné opatrenie preto musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Je preto nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Na základe dokazovania vykonaného vo vyššie uvedenom rozsahu, súd v posudzovanom prípade dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 3.2.2014, doručený súdu dňa 10.2.2014, je dôvodný. Preto mu vyhovel v celom rozsahu, pričom v súlade s ust. § 76 ods. 4 OSP konštatuje, že so skutkovými a s právnymi dôvodmi uvedenými navrhovateľkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa stotožňuje a na tieto dôvody poukazuje.

Záverom súd uvádza, že o náhrade trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s predbežným opatrením, rozhodne v rámci rozhodnutia o náhrade trov celého konania (§ 145 OSP). V uznesení, ktorým súd nariaďuje predbežné opatrenie, nerozhoduje o náhrade trov konania. Vyhovenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia totiž nemožno považovať za úspech, ktorý by odôvodňoval priznanie trov za túto časť konania. Dôvodom je práve skutočnosť, že predbežné opatrenie má len dočasný charakter. Súd pri jeho nariadení vychádza len zo skutočností, ktoré má osvedčené a nie dokázané.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).